

Kümme Jäggo.

S. 449. Se kues Muhelus tulli jelli järrel. Moses ja Aaron wõtsid Jehowa Kässo peäle jagouks ommad mollemad Neud täis Ahjo Tahma, ja mistasid sedda Kuninga nõhhes laiale wasto Taewast, ja se sai Tolmuks ülle keige Egiptusse Ma, mis üllesalas Paised ja Willid Innimesed ja Louste külges, nenda et need Nojad ja Kunstimehedai (S. 439) ei wõlnud seisma jada Mosesse ette nende Paisede pärrast, mis nende Ahjo külges ollid nenda sammoti kui keigel mu Egiptusse Rahwal. Ugoa Kuningas ei panud sedda Asja tahbele.

450. Siis lasti Jummal kulutada suurt raskest Rahhe-Saddo; mis Innimesed ja lojusid pidid ärrasurmama ja mahhaloma, kui nemmad se Sao Aeges wäjas oledid. Kes üüd Kuninga Rahwa seas
Jum

Jummala Ahwardamist kartis, se lastis ommad Sulased ja Lojusjed Kwo ajada, agga teised jähid nemmad wälja.

S. 451. Ja Moses sirtutas omma Keppi wasto Taewast, ja Jehowalt tullid Puksemürristamised, ja Rahhe; ja pitkse Tulloke täis otse Manimaas, ja se Rahhe olli raske, ja se Tulloke hirmus, mis Rahhega seggaminne täis, ja idi mahha keik Lojusjed ja Innimesed, mis ial wälhast leiti, ja keik Wälja Kõhhu, ja keik Puud pek sis Rahhe karti; ja Linnad ja Otrad iddi mahha, sest need ollid lonud.

S. 452. Siis waras lastitas Mosesse ja Aaroni järrel, ja ütles neile: Ma ollen sedda Puhko Pasto reinud; Jehowa on õige, agga minna ja mo Rahwas olleme Salad: Põhüge Jehowat, et sedda Puksemürristamist ja Rahhet ennam ei õleks, siis ma tahhan lasta teid minna. Moses lõi Kuninga jurest Linnast wälja, ja lautas
ommad